

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
Prenumerationspris:
Ett år - \$1.50 - Sex månader \$0.75
Ett år till Skandinavien - \$2.00
Ett halvt år till do. - \$1.00
adress:
EMANUEL ÖHLEN, Manager,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.,
Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
(SCANDINAVIAN CANADIAN).
A Religious Political weekly Journal,
published in Winnipeg, Man., Canada,
by
EMANUEL ÖHLEN,
181 Rupert st. East, Winnipeg

SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

Löp. No. 63. - Årg. 6.

WINNIPEG, MAN. 28 OKTOBER 1892.

No. 2. - Lösn. 5 Cts.

FRÖJD I GUD.

"Min själ prisar storligen
Herren, och min ande fröj-
dar sig i Gud min frälsare."
Luk. 1:46,47.

(Med Jesus drager här fram.)

Lof, pris vare Jesus, som frälsat
min själ
Från synd och fråg dom och från
ve!
Med honom förenad jag når nu så
väl
Och bäst, när jag honom får se.
Det ilar, det ilar! Ack, dagen är
när!
Till dess vill jag sjunga en sång.
Mitt hjerta re'n jublar, ty fröjd han
beskär,
Att tiden skall ej synas lång.
Af nåd har han tagit sin boning i
mig,
Af nåd han sin ande mig gett,
Af nåd han mig leder på helgensens
stig,
Af nåd han mig boning beredt.
Snart röras de himmelska strängar
med fröjd
På harpan, som väntar mig der,
Och ej jag lär ångra i himmels
höjd,
Jag kom till min frälsare här.
Så loften med mig, I, som hjerta
ha'n fått,
Vår konung, som korsdöden led!
Och du, som ej ännu hans kärlek
förstått,
Ack, skynda dig, tro och följ med!

JESU DRAGANDE

"När jag har blifvit upphöjd
från jorden, skall jag draga alla till
mig." Joh. 12:32.
Fastän vår frälsare under sin
jordevandring nästan uteslutande
verkade bland juda-folket, och fast-
än han tillsade lärjungarne vid
deras första missions resa att icke
gå till hedningar eller Samariter,
så synes dock tydligt, icke blott i
profetierna, att han skulle varda
ett ljus till hedningarnes upplys-
ning, utan äfven af flera hans egna
yttranden - för att icke nu tala
om apostlarnes vittnesbörd - att
hans frälsande verksamhet gälde
alla. Och ingen ting kunde väl
vara mera öfverensstämmande med
den himmelske faders sinne, lag,
än att gifva alla sina barn, äfven
de djupaat sjunkne, en frälsare.
Och så älskade Gud världen, att
han utgaf sin enfödde son, på det
att hvar och en, som tror på honom,
icke må förgås, utan hafva evigt
lif. När derför några hedningars
önskan att få se Jesus frambars till
till honom, svarade han, att han
skulle draga alla till sig, när han
blifvit upphöjd. Och detta är nu
vår dyre frälsares göra i närvaran-
de tidsålder. Hela dagen stricker
han sina händer efter ett ohörsamt
folk, som efter sina tankar vandrar
på en väg, som icke är god; hela
dagen går han efter de bortupne
och bjuder dem sitt ljus, sin nåd
och sin sanning. Han vill och han
skall draga alla till sig. Såsom
för alla upphöjd till försoningsoffer

på korset, skulle han draga till sig
icke blott folkets i Jerusalem upp-
märksamhet och deras hjertan,
som ville tro på honom, utan alla.
Alla ha lika rätt till Jesus, och alla
skola derför utan åtskillnad bjudas
till honom. Korset är samlings-
platsen. Här måste de fatta
sitt beslut antingen för eller
mot honom. Kristus, såsom kors-
fäst, predikade apostlarna, Judarne
förargelse och Grekerna en galen-
skap, men för många bland dem till
lif och salighet. Först såsom för
oss död kunde detta hvete-korn
växa upp och bära frukt. Och
frukt har det burit, och frukt bär
det. Ännu i dag när samma bön
från missionsfältet våra öron: Vi
vilja se Jesus, "en bön, som en sann
kristen icke kan sluta sitt öra till
för. Det macedoniska ropet:
"kom hit öfver och hjälp oss," ty-
der på en längtan i de djupa leden
efter de kristnes handräkning och
hjälp för att få ett inre behof till-
fredsställt, ett behof, som Gud
sjelf med sin ande uppväckt. Och
Gud vare lof: Sen Apostlarnes
dagar har aldrig i kristenheten ett
sådant missions sinne varit spordt,
som i våra. Man förstår, att man
har icke lång tid kvar för att göra
det, som så länge varit försøm-
madt. Det ena missions fältet ef-
ter det andra öppnas, och det ena
sällskapet efter det andra sänder
ut sina arbetare. Alla vilja åtmin-
stone ha sken af att draga själar
till den upphöjde frälsaren och för-
öka hans sanne tillbedjares antal.
Och vi hoppas, att hos många är
det icke bara ett sken, utan en salig
verklighet.

utan i kraft. Våra landsmän här-
omkring äro i behof af en sådan
kraft, men det finnes allt för få som
göra något deråt, och de, som göra
något, äro förlitit uppmuntrade af
de andra troende. Vänner, må vi
taga saken om hand, innan det blir
försent. Ty tiden går, och det
blir icke bättre genom att vänta,
icke heller blifva svårigheterna och
ansvaret derigenom mindre. Tvärt-
om.)
Nu är sänningstiden
Åkern, som är världen,
Ligger för dig öppen.
Ut och sjaalar vinn!
När din arbetsdag är slut, skall
du se, att Herren kommer i hög
hvarje liten gerning, gjord åt
honom, och du skall icke förtryta den
möda, du haft för hans sak. Jag
tror icke att alla kunna vinna
åt Jesus, men jag förstår, att han
vill, att vi skola söka plocka ut ur
verldshopen så många som möjligt,
att dessa såsom ett segerbyte må-
te blifva lagda till hans fötter.
Gud, Gud! Hjelp mig och alla
dina barn att göra gemensam sak
med dig, och hör de nödställes ön-
skan att se dig, på det många måtte
flytta öfver till ditt kors högra
sida!

UPPOFFRING.

Två män, som arbetade i en sten-
kolsgruva, ville spränga en klip-
pa djupt i ett schakt. Utan afsigt
skedde antändningen försent, och
den antände elden kunde icke släck-
kas. Det farliga sprängningskottet
var nu oundvikligt. Utan att för-
lora någon tid, sprungo båda i den
korg, i hvilken de skulle blifva
uppdragne. Men mannen, som
skulle göra detta, var icke i stånd
att uppdraga arbetarne samtidigt.
Hvad var nu att göra? Antingen
båda eller en af dem måste dö.
Genast sade den ene arbetaren till
den andre: "Jag vill dö, och du
måste lefva! Du är ännu en för-
härdad syndare, och om du dör nu,
så är din själ förlorad; men jag vet,
att jag genom Jesu Kristi nåd får
komma till honom, när jag dör!"
Utän att gifva den andre tid att
svara, skyndade han utur korgen,
föll på knä i ett hörn af schaktet
och väntade under bön på den
sprängningsknall, som skulle göra
en ända på hans lif.
Knappt hade hans kamrat blifvit
uppdragen, för än klippan spräng-
des. Den uppdragne såg sig till-
baka, och en stenflis träffade ho-
nom, liksom för att gifva honom
en oförgätlig erinran både om den
fara, hvaruti han hade sväfvat,
och om den märkvärdiga befrielsen.
Såsom man lätt kan begripa, skynd-
ade han genast efter sprängskot-
tet tillbaka ned för att söka kvar-
levorna af sin ädelmodige kamrat,
men huru förundrad blef han icke,
då han der nere i djupet fann ho-
nom alldeles oskadad, full af lof
och tacksägelse till Herren, som så
underbart beskyddat hans lif.
"Deraf hafva vi lärt känna kär-
leken, att han har gifvit sitt lif för
oss; äfven vi äro pligtiga att gifva
vårt lif för bröderna." 1 Joh. 3:16.

BREF FRÅN INDIEN.

Härmed meddela vi bref från
missionär Nielsigne Rasmussen i
Indien, hvilket vi äro öfvertygade
skall med glädje läsas af hvar och
en, i synnerhet den som har hjerta
för missionen.
Eveleen, Cottage, Ghoom India,
den 14 Sept. '92.

"I hafven icke utvalt mig, men
jag har utvalt eder och satt eder,
att I skolen gå åstad och bära
frukt, och eder frukt skall förblifva
att hvad som helst I bedjen Fadern
i mitt namn, skall han gifva eder."
Joh. 15:16.
Kära syskon i Herren!
Guds frid!

Då jag icke direkt kan skriva
till eder alla, fann jag det mycket
lämpligt, att genom denna tidning
meddela mig med mina vänner.
Jag vill då begynna med den dag,
då jag sist såg eder. När tåget
rullade bort med oss, kunde vi icke
tillbakahålla våra tårar vid tanken
att icke få se hvarandra mera här
nere; men tanken, att det var för
vår dyre Jesus och för de arme
hedningarne, hvilka intet veta om
vår dyrbare frälsare, gjorde mig
snart tillfreds och nöjd. Den 9
mars kommo vi till Vancouver,
hvarst de andra syskonen voro,
som skulle göra oss sällskap. Som
båten icke afgick förr än den 11,
så hade vi tvenne möten, innan vi
lemnade land, hvarvid vi fingo
glädja oss öfver att se några själar
komma till frid med Gud. Och
det glädde oss att se dem stå och
vifta oss farväl, då vi i hamnen
seglade förbi deras båt.
Vi hade utmärkt vackert väder
under hela den långa resan med
undantag af några få dagar, och
som Gud var med oss gick tiden
fort. Man kan intet vara annat
än lycklig och glad, när Gud fröj-
dar hjertat. Äfven på båten fick
Gud frälsa några själar. Den 24
bestego vi land i Yokohama, Ja-
pan; och broder Fredrikson gick
tidigt följande morgon till Tokio,
för att sammanträffa med de sys-
kon, som blifvit sända 4 månader
före oss. Längre upp på dagen
togo vi andra en båt och gingo i
land. Här var det nästan omöjligt
att komma fram. Så snart vi satte
fötterna på land, blefvo vi omrin-
gade af en massa kuskar eller dra-
gare med små vagnar, rymmande
endast en och som drogos af dem
sjelfva. Några af oss ville dock
helst gå, i synnerhet som vi önska-
de se så mycket som möjligt af den
sköna naturen. Men de fortforo
att följa efter oss med sina vagnar,
till dess vi kommo till en mycket
fattig man, som bad om almosor.
Då vi gifvo honom några cents
försunno, besynnerligt nog, alla
kuskarna med ens. Efter en stund
stannade vi vid ett hus, hvarifrån
hördes sång af barnaröster. Snart
(Forts. sista sidan.)

Prenumeranter i de Skandinavi-
ska länderna erhålla tidningen sig
fritt tillsänd mot 7 Kronor 50 öre
pr år.

CANADA NYHETER.

OTTAWA. - Engelska regeringens
tillmötesgående att sända ett krigs-
fartyg till Alaska och Sibiriska
farvattnen för att der bevaka Ca-
nadiska säl fångares rättigheter,
har mycket väl upptagits af Can-
adas regering och befolkning.
Redan har utträttats det, att de
af Ryska regeringens som fångar
hålla Canadiska fiskarne hafva
frigifvits.

Den nyutnämnde Ministern för
Inrikes Departementet Herr T.
M. Daly har emottagit otaliga
lyckönskningar från korporationer
och enskilda vänner. Att Herr Daly
såsom själf varande från Manitoba
och väl känner dess förhållanden,
skall särskildt taga sig an Ca-
nadas Nord West är höjdt utom
allt tvifvel, och vi tro ock, att
han är rättte mannen att fylla
platsen.

Öfverenskommelse har träffats
med Allan och Dominion Linierna
att nästa sommar föra posten emel-
lan England och Canada.

Prenumerera på Skandinaviska
Canadiensaren.

KOOTENAY, B. C. - Indianerna
invid British Columbia gränsen äro
oroliga. Indian agenten i distrik-
tet hade nyligen möte med stam-
mens chef för att söka bilägga alla
missälligheter, men utan resultat.

MACLEOD, N. W. T. - Oktob. 21.
Öfverstelöjtnant Irvine har blifvit
utnämnd till Direktör vid statsfän-
gelsel i Stony Mountain, Man.

MONTREAL. - Canada Pacific
Jernvägens trafik inkomst för ve-
kan till och med den 21 Okt. ut-
gjorde \$469,000 mot \$441,000 un-
der samma tid i fjol.

PORTAGE LA PRAIRIE. - Till Land
Commissioner för Manitoba och
Nord Western Jernvägen har blif-
vit utnämnd Herr Henry Fry.

Från och med nu till den 1ste
Januari 1894 kostar tidningen
endast \$1.50.

QUEBEC. 24. Okt. - En svår ald-
svåda härjade i dag i köpingen Ste.
Anna de Beaupre. Några brand-
redskaper funnos ej, utan elden fick
nästan obehjrad framgå. Nitton
hus, deribland postkontoret, blefvo
totalt förstörda, men den berykta-
de kyrkan, der katolikerna för-
måla att så många undervärk ske,
räddades.

WINNIPEG. - Som aspirant till
borgmästare embetet i Winnipeg för
nästkommande termin har anmält
sig f. d. stadsfullmäktige Jos.
Callaway.

TORONTO. - Helsevårdsnämnden
rapporterar att difteri och skarla-
kansfeber grassera i staden. Under
förflutna veckan antecknades ej
mindre än 55 sjukdomsfall i difteri.

Agenter önskas på alla platser,
der våra landsmän finnas.